

Φθιώτιδος Συμεών: «Μην προσεγγίζουμε την Εκκλησία σαν μία αγορά θαυμάτων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Η όμορφη Λοκρίδα και η πόλη της Μαλεσίνας είναι σήμερα Κυριακή 6 Οκτωβρίου 2024 το πνευματικό και λειτουργικό επίκεντρο της Φθιωτικής Εκκλησίας.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος [κ. Συμεών](#)** το πρωί ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Μαλεσίνας τιμώντας μαζί με τον Ιερό Κλήρο και τους πιστούς της πόλεως μία ευλογημένη επέτειο, καθώς 20 χρόνια πριν, το έτος 2004, η Μαλεσίνα υποδέχθηκε από την Ρώμη τεμάχιο Ιερού και Χαριτοβρύτου Λειψάνου της Αγίας Ελένης, το οποίο και εναποτέθηκε στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Μαλεσίνας και αποτελεί πηγή αγιασμού για όλη την πόλη και ολόκληρη Λοκρίδα.

Στο Ναό, ήδη από χθες το απόγευμα εναποτέθηκε και το απότμημα εκ της Τιμίας

Χειρός του Αγίου Ενδόξου και Ευαγγελιστού Λουκά, το οποίο λιτανεύεται όλο τον μήνα Οκτώβριο σε όλη την Φθιώτιδα, στο πλαίσιο της 4ης Παμφθιωτικής Λιτανείας, υπό το τίτλο: «Λιτανεύοντας τον Ευαγγελιστή της χαράς».

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Συμεών

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ανέφερε:

«Σήμερα βλέπουμε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό μέσα από τον Ευαγγελιστή Λουκά, να συναντά για μία ακόμη φορά τον Άδη και τον θάνατο, την ταλαιπωρία, την πικρία, την οδύνη, το σπαραγμό του ανθρώπου. Βλέπουμε το Χριστό να εισέρχεται για μία ακόμη φορά στην ιστορία, για να φανερώσει ότι είναι ο νικητής του θανάτου, για να φέρει την ελπίδα, την αισιοδοξία, για να διώξει τη θλίψη, για να απομακρύνει το φόβο και να φέρει στη ζωή των ανθρώπων την αγάπη, την ελπίδα, την ανάσταση, την αιώνια ζωή.

Μας περιγράφουν οι Πατέρες της Εκκλησίας, ότι οι παρεμβάσεις του Χριστού μέσα στην ιστορία έχουν μία κλιμακωτή παρουσία. Ξεκινάει η παρουσία Του ιστορική από απλές σωματικές θεραπείες, ξεκινά η παρουσία Του ιστορική μέσα στον κόσμο, από τα μικρά και φτάνει μέχρι τα μεγάλα, μέχρι το τελικό μεγάλο οριστικό θαύμα που είναι η δική Του Ανάσταση, που είναι η Κάθοδος Του στον Άδη, για να νικήσει τον θάνατο και να χαρίσει αμετάκλητα την αιώνια ζωή.

Σήμερα όμως βλέπουμε στις υψηλές βαθμίδες αυτής της παρουσίας, να μας προβάλλει ο Ευαγγελιστής Λουκάς τη συνάντηση του Χριστού με μία πολύ πονεμένη γυναίκα, με μία πολύ απελπισμένη γυναίκα, με μία πολύ θλιμμένη γυναίκα. Ήταν χήρα, είχε χάσει τον άνθρωπό της, τον σύζυγό της, το σύντροφο της ζωής της και συγχρόνως κήδευε και τον μονογενή υιό της, το μονάκριβο παιδί της. Ουσιαστικά στο πρόσωπό της η απόλυτη δυστυχία, η απόλυτη οδύνη, η απόλυτη ορφάνια, η απόλυτη απώλεια.

Και ο Χριστός εισέρχεται μέσα σε αυτήν τη νεκρική πομπή, όπου λαός τη συνοδεύει, εισέρχεται αυτοβούλως, αυτοδικαίως, αυτοκλήτως, αυτεπαγγέλτως. Άλλες φορές προσκαλεί ο άνθρωπος τον Χριστό, κράζει και φωνάζει «Υιέ Δαυίδ ελέησόν με τον αμαρτωλό». Αυτή η γυναίκα δεν είχε ούτε δύναμη να φωνάξει, ήταν βουβός ο πόνος της, τόσο βαθύς που είχε χάσει την λαλιά της, που είχε χάσει τη γη κάτω από τα πόδια της, που είχαν παραλύσει οι αισθήσεις της. Όμως ο

Χριστός ακούει. Ο Χριστός ακούει ακόμα και όταν εμείς χανόμαστε ή μάλλον τότε κατεξοχήν ο Χριστός μας ακούει, όταν εμείς δεν μπορούμε να εκφραστούμε, γιατί ο Χριστός ακούει ακόμα και τους στεναγμούς τους αλαλήτους της καρδιάς μας, ακούει λοιπόν, εισέρχεται μέσα σε αυτή την πομπή και με δύο συγκλονιστικές φράσεις αλλάζει αμέσως τη ροή της ιστορίας «Μη κλαις» της λέει.

Παράλογη φράση. Πώς να μην κλάψει, πώς να μη θρηνήσει και πώς να μην δακρύσει όταν και ο ίδιος ο Ιησούς εδάκρυσε προ του Λαζάρου, του φίλου Του ο οποίος ήταν τετραήμερος τεθνηκώς.

«Μη κλαις» της λέει και συγχρόνως «ήψατο», άγγιξε, άγγιξε το σκήνωμα του νεκρού παιδιού της. Άγγιξε το νεκρό και του είπε «νεανίσκε σήκω πάνω, εγέρθητι». «Παιδί μου σήκω πάνω, σήκω και έλα στη ζωή, έλα να γευτείς αυτό που μας περιμένει όλους μετά την Κοινή Ανάσταση, έλα να γίνεις εσύ ο κήρυκας της Ανάστασης, έλα όχι μόνο να δώσεις παρηγοριά και χαρά στη μανούλα σου, στους φίλους σου, στους συγγενείς σου που κλαίνε για σένα, αλλά να δώσεις ελπίδα σε όλη την ανθρωπότητα, να δώσεις ελπίδα και προοπτική σε όλο τον κόσμο». Και έτσι πραγματοποιείται αυτό το συγκλονιστικό θαύμα αιώνες μετά από παρόμοιες παρεμβάσεις μέσα από τον Προφήτη Ηλία και τον Προφήτη Ελισσαίο.

Έρχεται λοιπόν ο Χριστός να φανερώσει ότι είναι ο νικητής του θανάτου, όχι γιατί το παιδί αυτό, όπως και ο Λάζαρος δε γνώρισε μετά τον βιολογικό θάνατο, ο οποίος από την είσοδο του Κυρίου μας στην ιστορία έπαψε να είναι θάνατος, αλλά έγινε ύπνος κι ο άνθρωπος, ο οποίος φεύγει έπαψε να είναι νεκρός αλλά είναι κεκοιμημένος και ο χώρος όπου προσμένουν οι άνθρωποι την κοινή ανάσταση έπαψαν να είναι νεκροταφεία αλλά είναι κοιμητήρια μέχρι να εγερθούμε όλοι στην Κοινή Ανάσταση και να συναντηθούμε ζώντες και κεκοιμημένοι.

Αυτή είναι η πίστη της Εκκλησίας μας, αυτή είναι η εμπειρία της Εκκλησίας μας και αν θέλετε αυτή είναι και η αιτία της ελπίδας, της αισιοδοξίας, της χαράς. Αυτή είναι η δύναμη, η οποία μας κρατά όρθιους σε μικρές και σε μεγάλες δυσκολίες. Αυτή είναι η μόνη ελπίδα, η οποία μπορεί να μας δώσει διέξοδο για να διαχειριστούμε το πένθος, να διαχειριστούμε την ορφάνια, να διαχειριστούμε τη χηρεία, να διαχειριστούμε αυτές τις πληγές οι οποίες δεν κλείνουν ποτέ, είναι πάντοτε ανοιχτές και τα σημάδια αυτού του πόνου είναι πάντοτε εμφανή στην ύπαρξή μας και στην ψυχή μας.

Τολμούν όμως οι Πατέρες της Εκκλησίας μας ερμηνεύοντας αυτήν την παρέμβαση του Χριστού μέσα στην ιστορία, τολμούν να προχωρήσουν ένα βήμα πιο πέρα, πολύ πιο ριζοσπαστικά, πολύ πιο επαναστατική και πρωτοποριακή και μοντέρνα θα μπορούσαμε να πούμε υπό την καλή έννοια του όρου είναι η ερμηνεία Πατέρων της Εκκλησίας μας μεταξύ των οποίων και ασκητές Πατέρες, όπως ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος. Έρχονται και λένε ότι ανώτερο θαύμα από την ανάσταση ενός νεκρού είναι

το θαύμα της ανάστασης ενός αμαρτωλού, το θαύμα της μετάνοιας είναι ανώτερο θαύμα ακόμη και από τον αναστήσεις νεκρό. Λέει ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος, ότι ο άνθρωπος ο οποίος μετανοεί ξεπερνά στη χάρη, στη δύναμη, ξεπερνά στην προοπτική, ξεπερνά στην επίδραση την οποία δημιουργεί από αυτόν ο οποίος έχει αναστηθεί έστω και για λίγο από τη χώρα των κεκοιμημένων στη χώρα των ζώντων. Άλλωστε μας το έχει βεβαιώσει και ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός στην Παραβολή του ασώτου υιού. Τι λέει όταν επέστρεψε ο άσωτος υιός, όταν μετανόησε και επέστρεψε στην αγκαλιά του πατέρα; «Νεκρός ην και ανέζησε».

Αυτή είναι η πραγματική ανάσταση. Αυτή είναι η δυνατότητα να νικούμε και εμείς τον θάνατο. Περιφέρομεν τη νέκρωση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όπως ακούσαμε σήμερα από τον Απόστολο Παύλο στη Β' προς Κορινθίους Επιστολή του ίνα φανερωθή η ζωή του Χριστού στη ζωή μας. Η νέκρωση των παθών, η νέκρωση των εγωισμών, η νέκρωση είναι των εσφαλμένων σκέψεων και πράξεων, η νέκρωση των εγωισμών, η νέκρωση της ιδιοτέλειας, η νέκρωση όλων αυτών τα οποία μας χωρίζουν από το Θεό και από τον συνάνθρωπο είναι το θαύμα της ανάστασης, γιατί όταν πεθαίνει ο εγωισμός ανασταίνεται η κοινή ζωή. Όταν πεθαίνει το συμφέρον ανασταίνεται το κοινό συμφέρον, όταν πεθαίνει η εγωπάθεια ανασταίνεται η κοινότητα, η κοινωνία των σχέσεων, η αδελφoσύνη, η αγάπη Αυτή είναι η πραγματική ανάσταση. Αυτήν την ανάσταση μας κηρύττει ο Χριστός. Σε αυτήν την ανάσταση μάς προσκαλεί και αυτήν την ανάσταση καλούμεθα να ζήσουμε στη ζωή μας. Μην αναζητούμε μέσα από τη σχέση μας με την Εκκλησία και με τους Αγίους όπως και με την Αγία Ελένη που έχουμε το μεγάλο δώρο εδώ και είκοσι χρόνια σαν σήμερα να έχουμε εδώ στο Ναό μας, στο Ναό της, να έχουμε ευλογία, να έχουμε παρέα, να έχουμε συντροφιά, να έχουμε βοήθεια τεμάχιον του Ιερού της Λειψάνου, μην προσεγγίσουμε την Αγία Ελένη ή τον Άγιο Λουκά ή τους Αγίους της Εκκλησίας μας ο σαν να είναι κάποιο «μίνι μάρκετ» που θα πάμε να ψωνίσουμε ένα θαύμα για να το καταναλώσουμε για λίγες ημέρες. Μην προσεγγίσουμε την Εκκλησία σαν μία αγορά θαυμάτων ή θεαματικών μόνο εξωτερικών μεταβολών στη ζωή μας, αλλά να προσεγγίσουμε τους Αγίους, να προσεγγίσουμε τα Ιερά Κειμήλια, τις Ιερές Εικόνες, τα Ιερά Λείψανα ως σημεία, ως δείκτες, ως πλοηγούς στην προσωπική μας μετάνοια, στην προσωπική μας ανάσταση, στην πραγματική ανάσταση, δηλαδή στην πραγματική ζωή και να τρέξουμε και να γονατίσουμε και να προσκυνήσουμε και να ζητήσουμε βοήθεια και δύναμη και να παρακαλέσουμε τους Αγίους να μας βοηθήσουν να αλλάξουμε, να αλλάξουμε πραγματικά, να γίνει μια πραγματική αλλαγή μέσα μας, μια πραγματική αναγέννηση μέσω μας, να γίνει μια πραγματική μεταβολή, ένα σεισμός.

Να φύγει ο κακός άνθρωπος από μέσα μας και να έλθει ο καινούριος, ο ενδεδυμένος τον Χριστός.

Να φύγει ο άνθρωπος της φθοράς και της αμαρτίας, αυτός που σε μία στιγμή, με μία λάθος σκέψη, με μία λάθος κίνηση, με τα νεύρα του, με έναν θυμό του μπορεί να διαλύσει την πορεία μιας ολόκληρης ζωής, να καταστρέψει σχέσεις, να γκρεμίζει σπίτια με ένα πάθος, με ένα αμάρτημα, με μία αστοχία. Πόσες φορές από μικρά πράγματα δεν έχουν διαλυθεί αυτοκρατορίες αγάπης, δεν έχουν διαλυθεί βασιλεία αγάπης, δεν έχουν γκρεμιστεί ψυχές και καρδιές!

Να ζητήσουμε βοήθεια και δύναμη από το Θεό να μας καθιστά κάθε μέρα αγωγούς μετανοίας και κήρυκες ανάστασης και ζωής, να πεθαίνει το παλιό και να γεννιέται το καινούριο, να φεύγουν οι παλιές κακές συνήθειες και να έρχεται ένας καινούργιος τρόπος ζωής, που να δίνει χαρά στο διπλανό, να δίνει αγάπη στον διπλανό, να δίνει φως μέσα στη ζωή του κόσμου.

Αυτή είναι η προοπτική που ανοίγεται με τη σημερινή παρέμβαση του Χριστού μας στην ιστορία, αυτή η προοπτική είναι ο ήχος της καμπάνας της Εκκλησίας όταν μας προσκαλεί. Μας προσκαλεί να έρθουμε στο Ναό όχι για να μείνουμε ίδιοι, αλλά για να φύγουμε διαφορετικοί, να φύγουμε καινούργιοι, να έρθουμε λερωμένοι και να φύγουμε πεντακάθαροι, να έρθουμε παρτάλια στην κυριολεξία και να φύγουμε λαμπροί και φωτεινοί, για να προσφέρουμε χαρά, δύναμη, φως και νόημα ζωής στον κόσμο».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χειροθέτησε και τέσσερις ιεροπαίδες Αναγνώστες της Ιεράς Μητροπόλεως, τέσσερις πολύτιμους συνεργάτες της Ενορίας: Ιωάννη Ανέστη, φοιτητή της Παιδαγωγικής Σχολής, Τριαντάφυλλο Βλάχο Απόφοιτο του ΙΕΚ Παπανικολάου, Κωνσταντίνο Παπανικολάου, Ανθυπολοχαγό και Γεώργιο Λατσούδη, μαθητή Λυκείου.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν :ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές, η Πρόεδρος του Δ.Δ. Μαλεσίνας κ. Μαρία Πασπάλα, Αντιδήμαρχοι του Δήμου, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Ακολούθησε εόρτια σύναξη, κατά την διάρκεια της οποίας ο Σεβασμιώτατος είχε μία πνευματική και εποικοδομητική επικοινωνία με όλους, καθώς δέχθηκε και έκπληξη από τους νέους και τις νέες της Μαλεσίνας, οι οποίοι του ευχήθηκαν για τα επερχόμενα ονομαστήριά του, στις 12 Οκτωβρίου.

Το απόγευμα στις 18:00 μ.μ. στην ανδρώα κοινοβιακή Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου

Μαλεσίνας θα πραγματοποιηθεί υπό του Σεβασμιωτάτου η Τελετή της Ενρθονίσεως του νέου Ηγουμένου της Ιεράς Μονής, Αρχιμ. π. Αγαθονίκου Λυπίτκα και στην συνέχεια η πρώτη πανηγυρική συνεδρίαση του νέου Ηγουμενοσυμβουλίου της Ανδρώας Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας, παρουσία του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών.

[Δείτε περισσότερες φωτογραφίες](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου